

Ingezonden brief

De burger en de ZBO

Onlangs verschenen in deze krant (20 oktober F. Ankersmit en 3 november K. Yesilkagit en F. Mertens) artikelen over het verschijnsel zelfstandig bestuursorgaan (ZBO), rechtspersonen met een wettelijke taak (RWT) of 'quango's' (quasi non-gouvernementele organisaties).

Beide laatstgenoemde auteurs verdedigen in zekere zin het bestaansrecht van quango's. F. Ankersmit wijst daarentegen op de bedreiging die van deze organisaties uitgaat voor de democratie.

Deze vrees kan met het voorbeeld van het optreden van Staatsbosbeheer (SBB), een van de ruim 400 quango's, worden gestaafd. Dit zelfstandig optredend bestuursorgaan heeft in eigen kring zogenaamde beheers- en inrichtingsplannen (BIP) voor onze nationale parken opgesteld. Inspraakbijeenkomsten die deze naam waardig zijn, zijn niet gehouden. Voorlichtingsavonden zijn campagnesessies, waar met prachtig modern materiaal geprobeerd wordt de bevolking te imponeren.

Rondom de parken Drents-Friese Wold en het Dwingelderveld heeft de bevolking, in reactie op het eigenzinnig, slechts getrapt gecontroleerde optreden, zich georganiseerd in de stichting De Woudreus met het motto 'kappen met kappen' (zie NRC/Handelsblad van 26 oktober jl). Deze stichting verzet zich tegen het onnodig en overdadig kappen van 'exoten', tegen kaalslag en zogenaamde bosvorming. In enkele weken tijds werden meer dan 8000 protesthandtekeningen verzameld. De eufemistisch genoemde herstructurering is overigens landelijk beleid, waartegen ook elders op grote schaal door omwonenden wordt geprotesteerd. Het maatschappelijk draagvlak voor het optreden van SBB is tot een dieptepunt gedaald. Het beleid, dat stoelt op de opvattingen van een kleine groep eco- en biologen die pleiten voor een 'natuurlijke natuur', is niet democratisch totstandgekomen. Niettemin walst SBB, als uitvoerder van de in de vorige eeuw uitgedachte plannen en met steun nota bene van Natuurmonumenten, letterlijk onze bossen plat. Het bereiken van het nagestreefde product 'terug naar vroeger' (heide, stuifzand, inheemse soorten) is allerminst zeker. Met klimaatverandering is en wordt geen rekening gehouden. De maatschappelijke kosten (onrust) en verlies aan natuurwaarden (minder biodiversiteit) staan in geen verhouding tot eventuele pluspunten in de verre toekomst. In de tussentijd gaan, landelijk gezien, duizenden hectaren bos tegen de vlakte.

Wie wil dit?

Is dit verantwoord beleid?

Is er een beter voorbeeld te vinden dat aantoonbaar dat professor Ankersmit – helaas - gelijk heeft met zijn kritiek op de politiek 'op afstand' gezette quango's?

J.L.M. Kits Nieuwenkamp
Vledderveen (Dr.)

bestuurslid Stichting De Woudreus
Jan Wapstraweg 2, 8385 GS Vledderveen
tel. 0521-38 14 13